

KURJER ZAGŁĘBIA

Dziennik bezpartyjny polityczno-społeczno-literacki. Wychozi codziennie w godzinach rannych z wyjątkiem dni poświęconych.

PRZEDPŁATA. „Kurjer Zagłębia” kosztuje rocznie marek 300, półrocznie mk. 150, kwartalnie mk. 75, miesięcznie mk. 25, c. c. zta mk. 75 — kwartalnie, mk. 25 miesięcznie.

OGŁOSZENIA. Za jeden wiersz petitu lub jego miejsce na I-ej stronie Mk. 10, w tekście Mk. 12,50 po tekście—reklamy Mk. 7.50. Nekrologi Mk. 5. Zwyczajne Mk. 5. Drobne 50 fenigów za wyraz, najmniej Mk. 3.

Adres Redakcji i Administracji: SOSNOWIEC, ulica Dębińska Nr. 1.

Adres dla depesz: „KURJER” — SOSNOWIEC.

Administracja otwarta od 8 rano bez przerwy do 7 g. wiecz. W niedziele i święta od 9 do 11 rano.

W sprawach redakcyjnych redaktor przyjmie interesantów tylko od 1—3 w poł. i od 6—7 w.

PRENUMERATĘ i OGŁOSZENIA przyjmuje Kancelaria własna oraz księgarnia w Zagłębiu. Tow. Akc. „Reklama Polska” w Warszawie i wszystkich Biura ogłoszeń w kraju i zagranicą.

Cena pojedynczego egzemplarza **mk. 1.50** (Na G. Śląsku **30 fen.**). SOSNOWIEC, wtorek dnia 13 lipca 1920 roku. Nr. 157. Rok XV

KINO

„ZAGISZE”

Od 13 do 10 lipca 1920 r.

Zasadzka śmierci

Sensacyjny dramat w 5-ju cz. wytwórni „Cines” w Rzymie ze słynną z niewykłej Gionanną Thea artystyczną grą

Kino-Oaza

Dzisiaj sensacja chwili

PANOPTA (DUŃSKA PROTEA)

Sensacyjny dramat w 6 częściach według dzieła duńskiego pisarza Filmy Bebe w roli głównej znakomite wykonawczy przód awanturzysty

EMILJA SAUNON.

Kino Stinks

Od 12 lipca własnie

Świat bestji

Sensacyjny dramat w 6 cz. osnuty na tle życia kolonistów w Afryce.

W którym biorą udział lw. tygrys. lamparty, sadowny słoń Oherli i szympan Jack wytwórni „Transatlantyk” w Ameryce.

Wobec zadań najbliższych.

W ostatnim artykule X. Dr. Lutosławskiego, który zamieściliśmy na łamach naszego pisma — uderzają dwie myśli: prawda o społeczeństwie żyjącem dotąd na tyłach armji i wołanie szczerego patriotyzmu autora, aby współdziałał z armją. Społeczeństwo ocknęło się z omrocza i zaczyna współdziałać. Stają do apelu na front, pod broń wszyscy! Tak być powinno! Fakt ogólnego zapalu, ogólnej zbiorowej woli narodowej wskazuje, że jednak społeczeństwo polskie nie przeżarła ani niewola, ani dola czasów wojny i związane z tem kryzysy ekonomiczne, ani nieszczęścia i klęski.

Idą wszyscy na bój! To nie jest zapal słomiany, to jest dowód że naród rozumie grozę położenia, że będąc moralnie w gruncie rzeczy zdrowym idzie masowo w bój, jak przystało na naród dojrzały, naród waleczny, chlubny! Nikt nam tych zalet odjąć nie może, bo historia daje dość na to dowodów. Dziś pragniemy aby z tą silną wolą wszechsamoobrony zalety męstwa ochotnicy okazali. I nie wątpimy, że okażą,

niewątpimy, że nasze dzielne dowództwo świetnych władz wojskowych będzie zadowolone z armji ochotniczej!

Zapał cuda tworzy — mówi poeta. Tak jest! Zapał odwaga, męstwo, pogarda śmierci, potęga ducha, potęga serca miłujących Ojczyznę — cuda tworzą! Cóż dopiero mówić o odparciu wroga z ziem które zalewa dzisiaj. Cóż mówić dopiero o wypędzeniu go precz z Ojczyzny! Nie cudów tutaj potrzeba, ale właśnie tej wiary, tej ufności, tego właśnie zapalu i tej silnej woli i tego zrozumienia obowiązku, w imię hasła Bóg i Ojczyzna!

Wierzmy niezachwianie że cały naród stanie do boju, jak jeden mąż i będzie czynić dzieje — jak powiedział ks. Lutosławski — dzieje nie tylko Polski, ale dzieje powszechne, broniąc pierś swą tak Ojczyznę, jak całej Europy przed zagładą!

Oreżu polski ochotniczy wierzmy staniesz na wysokości zadania, idąc ramię w ramię z waleczną naszą armją!

I spełni się zadanie na-

rodu — którego przeznaczeniem — wywalczenie własnego szczęścia, zapewni nie szczęścia innym.

J. M—ski.

Jeszcze z powodu plebiscytów.

Zbliżamy się z wolna do chwili, w której ma rozegrać się tragedia plebiscytowa. Twórcy plebiscytów zapewne o potęgności całej przebiegu przygotowań nie zdawali sobie sprawy, albo też, zdaje się nie przypuszczali do czego będą zdolni Niemcy lub Czechy. Dopiero teraz może patrzą z całą grozą na szereg łajdactw i zbrodni, które nie tylko że nie uszta, ale wymagają się z dniem każdym. Niema dnia, aby depesze aby prasa górnośląska nie przynosiła nam steku faktów perfidji niemieckiej. Czyta się o różnych bojkotach, o miejscach ukrywania broni, o prześladowaniu dzieci polskich, o nikczemnym zachowaniu się Niemców wobec Polaków i Francuzów czyta się o besprawności agitacji, o wskrzeszaniu „martwych dusz”, wyławianiu głosów ludzi nie zdecydowanych politycznie. Organ Związku Bund albo taki „Dzwon” działając na rękę Niemcom zohydza Polskę prowadząc politykę już to separatystyczną już to wogóle antypolską. Oba te pisma wychytują różne wiadomości, powołując się na artykuły różnych pism dodają do nich komentarze i oświecenia ubliżające mowie polskiej. Po głowach pewnych dziurawców-polaków (?) snują się idee separatyzmu już to pozostanie przy Niemcach. Być może jeden to robią z przekonania inni, kto wie może dobrze zapłaceni dla zwiększenia antypolskiej agitacji. Wiesz się psy po różnych „Bundach” i „Dzwonach” na wszystko co polskie uderza w ton „Katowice” szczerze na prasę prawdziwie narodową.

Stora agentów pruskich tajnych cichych śledzi każdy krok polski, każdy wysiłek ludności górnośląskiej, pragnącej z duszy do macierzy należeć. Zakładają Niemcy przeróżne związki korporacji prae-różne instytucje

paralizujące obiektywność w urabianiu sądu ludności co do wyboru czyli paraliżując istotę rozumienia samostanowienia o sobie. A trzeba przyznać że dziś na G. Śląsku nie wszyscy myślą jak prawdziwi Polacy skoro takie „Dzwony” i „Bundy” są wydawane, skoro mają czytelników skoro wódtw związków działających na niekorzyść polski czytamy niejednokrotnie polskie śląskie nazwiska, które co innego mówią niż dusza takiego ziemianina polaka. Agitacja wre. „Dzwony” różne w takt myśli niemieckich dzwonią na alarm. Z łada okazji korzystają aby co można złego, o Polacy powiedziec tytułując ją ironicznie przedrześniając — najjaśniejszą

A my od siebie musimy powiedzieć: hańba tym co roztęki w narodzie śląskim i podrywają idee Polski wielkiej. Prawda — w tej Polsce nie dzieje się świetnie bo ona się dopiero buduje. Prawda — jest wiele błędów i wad — bo budowniczcy obecny Ojczyzny własnej trzymający był w niewoli w łajdactwach niemieckich moskiewskich. Ale co z tego że ciężko budowa postępuje? Przechwycimy wszelkie trudności! Tak nam dopomóż Bóg!

Borykając się z temi trudnościami nie dziwią się łajdactwom pruskim przez które chcą koniecznie zatrzymać sobie G. Śląsk nie dziwią się łajdactwom Czechów łączących się przy plebiscycie z Niemcami — musimy hańba nazwać każde słowo polskie po myśli pruskiej rzucione, musimy hańba piętnować każdego renegata wszystkich tych którzy rzucając się jak bijony wściekły na wszystko co polskie pieką swoje sprawy przy ogniu nieconym przez siebie — ogniu podsycającym niechęć ogniu trawiącym wątpliwości ogniu spalającym uczucia narodowe. Wielu na G. Śląsku nie zwraca na nich uwagi. Bodażby nikt nie zwracał. „Jednością silni — jak mówi Mickiewicz nasz geniusz poezji — zwyciężymy; J. M—ski.

O własną broń.

Ministerstwo spraw wojskowych donosi:

Dziś, gdy Polska zmagą się w krwawych zapasach o granicę na Wschodzie; a żołnierz jej stanowi jedyną zapórę przeciwko wściekłym atakom barbarzyństwa hord, szyskujących ruinę cywilizacji i odradzającemu się przemysłowi naszemu z powąch sfer zachodu zaczynają rozlegać się głosy: „Nie dawać Polacy broni, nie wysyłać amunicji, wstrzymać transport z zaopatrzeniem”.

Rząd bolszewicki, by nas zniszczyć, zorganizował olbrzymie watahy rozbójniczych plemion Kaukazu, Uralu i Syberji, utyli ostatniej swej rezerwy. Dzielnie i z zimną kwią żołnierze nasz odpiera natarcia ataków, ale dla ostatecznego zlikwidowania nawały wschodnich najeźdźców musi mieć jednak to wszystko, bez czego nowoczesna armia obyć się nie może.

Cale prawie zaopatrzenie sprowadzamy dziś z zagranicy. Najwyższy czas, by zrozumieli, że powołana produkcja dla celów armji jest najnieodzowniejszą potrzebą całego kraju. Wszystkie więc warzaty, fabryki mechaniczne, wszelkie rodzaje wytwórni całą produkcję swoją oddać winny na usługi armji. W celu zebrania niezbędnych informacji ministerstwo spraw wojskowych rozesało za pośrednictwem towarzystw przemysłowych parę tysięcy kwestionariuszy, być może jednak, że nie wszędzie one dotrą, przeto ministerstwo spraw wojskowych wzywa te zakłady przemysłowe, które mogłyby produkować przedmioty zaopatrzenia armji, a nie otrzymały kwestionariuszy, aby nadesłały odpowiedzi na następujące pytania: 1) przedmioty fabrykacji przed wojną i obecnie; 2) ilość zatrudnionych robotników przed wojną i obecnie; 3) produkcja miesięczna, przedmioty, które mógłby zakład wykonywać na potrzeby wojska; 4) jakich maszyn, surowców itd. potrzebowalby zakład dla wypełnienia zadań w myśl punktu 3-go; 5) silniki (rodzaj i moc) do rozprędu znajdujące się w fabryce; 6) czy były robione starania o otrzymanie zamówień wojskowych.

Odpowiedzi na powyższe pytania wraz ze wszelkimi uwagami należy nadsyłać pod adresem: Warszawa, Zamek, Oddział IV Sztabu M. S. Wojsk., Sekcja Przemysłu Wojennego.

Odezwa Arcypasterza.

Jego Eminencja kardynał Kakowski wydał do duchowieństwa archidiecezji warszawskiej następującą odezwę:

W wykonaniu i rozwinięciu ogłoszonego w d. 7 lipca r. b. Listu Pastorskiego Biskupów do Narodu Polskiego, który doszedł już lub dojdzie do waszych, polecam:

- 1-o Odczytać wzmiarkowany List Pastorski wiernym z ambon w najbliższą niedzielę.
- 2-o Odprawiać nabożeństwo modły w Liście przepisane.
- 3-o Nabożeństwo wieczorne, o którym mowa w Liście dla jedności urzędów w następujący sposób: przed wystawionym in ostensorio Najsw. Sakramentem odśpiewać „Święty Boże” i po wieczornych pacierrach, oraz „Tantum ergo”, odśpiewać pieśń „Odwróć od nas”.
- 4-o wiernych zachęcać z ambon i na zebraniach do wypełnienia zaleceń zawartych w odezwie generała Hillera „Do broni”, ogłoszonej w pismach.
- 5-o propagować usilnie ku

powanie Połczyński odrodzenia Polski;

6 o ogłosz. z ambon. iż wobec ubytku rąk do pracy przez wstępowanie do wojska mężczyzn, pozwalam na pracę na roli i przy gospodarstwie wielkim w niedzielę i święta po wysłuchaniu Mszy św.;

7) wobec powiększenia się kadrów wojskowych i pływającej stąd potrzeby obsługi duchownej, wzywam kapłanów archidiecezji do zgłaszania w kurji metropolitalnej swej kandydatury na kapłanów wojskowych, a tymczasem wszyscy kapłani winni stać na powierzonych sobie przez władzę stanowiskach;

8-o całemu podwładnemu duchowieństwu polecam z jaknajbardziej wyłączone gorliwością spełniać wszystkie obowiązki pasterzowania nie tylko za siebie, ale i za tych, co obsługiwani będą zastępy ochotnicze obrońców ojczyzny.

Na koniec polecam tworzyć we wszystkich parafiach, głównie na prowincji, komitety parafialne opieki nad rodzinami walczących na froncie rodaków. Komitety te winnyby udzielić pomocy materialnej potrzebującym, służyć informacjami, pośredniczyć w uzyskiwaniu subsydjów od władz państwowych, lub instytucji społecznych, wreszcie dopomagać w prawidłowym prowadzeniu gospodarstwa wiejskiego.

† Aleksander kardynał Kakowski.

Warszawa, 9 lipca 1920 r.

Ojczyzna w potrzebie.

(Do dziewcząt polskich.)

Ne głos swego Komendanta musiał czynem odpowiedzieć cały naród od dziecka do starca musimy wszystko oddać Ojczyźnie w potrzebie. Nie czas na długie informacje, rozprawy. Dziewczęta młoda dzielna duszą i sercem, stańmy do pomocy żołnierzowi naszemu. On zwycięży, zwyciężyć musi, gdy cały naród przy nim mocno stanie, gdy mu całą mocą pomożemy. W to wszyscy wierzymy. W imię tej wiary Sekcja „Naszego Bataljonu” przy polskim Tow. Czerw. Krzyża, pod protektorem generała Sosnkowskiego, najgoręcej wzywa wszystkie dziewczęta polki, aby co rychlej złożyły swoje, lub ich staraniem zebrane od znanych osób składki na fundusz dziewcząt polskich, dla wyekwipowania choćby jednego bataljonu W. P. Półbr... armia ochotnicza... potrzeb moc. Chętnie ich zaspokoić możemy, tylko nie zwlekajmy, ile która ma choćby 1 mk. każda niech złoży, a „Nasze Bataljon” w kilka dni stanie. Mamy już zebrane przez gromadkę dziewcząt 10000 mk., dołączając swe grosze jaknajprędzej zapieczętujemy się na członkinie Sekcji, która ma się stać placówką pomocy dziewcząt polskich — żołnierzowi. „Ojczyzna w potrzebie” — niemasz dla Polski silniejszego zawołania, wobec tych słów głuchą pozostać tylko marności, a dla przedstawicieli tejże niema miejsca w szeregach dziewcząt polskich.

Składki i zapisy przesyłać można osobiście codziennie od 4-ej do 6-jej po poł. lub za pośrednictwem pism (rubryka składek na „Nasze Bataljon”) pocztą pod adresem: Warszawa ul. Mazowiecka 1. 9 Sekcja „Naszego Bataljonu” przy Polakim Tow. Czerw. Krzyża. Tam też zwracać się po bliższe informacje. Warszawa dn. 9-VII 20 r.

Wyjaśnienie.

Rada obrony państwa uchwaliła utworzenie armii ochotniczej: społeczeństwo

polskie garnie się do jej szeregów z dużym zapalem patriotyzmu i niema wątpliwości, że potrzebna ilość ochotnika będzie bez trudu zebrana.

Nie wszyscy jednak zrozumieli cel utworzenia tej armii, sporo osób przypuszcza, że tworzy się jednolity organizm bojowy, który będzie posiadał wszystkie elementy składowe, pozwalające mu żyć i walczyć sołem.

W rzeczywistości tak nie jest: zadania armii ochotniczej polegają na:

a) zasilaniu oddziałów czynnej armii świeżymi zaciągami, w jednostki taktyczne zorganizowanymi;

b) służbie garnizonowej w kraju;

c) zastąpieniu na miejscu oficerów i żołnierzy idących na front.

Generał Michaelis

Gen. Haller do armii ochotniczej.

Rozkaz dzienny Nr. 1.
Żołnierze Armii Ochotniczej!
Na rozkaz Rządu Polskiego z dniem dzisiejszym oblałem Inspektorat Generalny Armii Ochotniczej.

Witajcie w szeregach dla walki w obronie wolności. Wy, najgoręcej miłujący Ojczyznę idziecie za przykładem społeczeństwa Lwowskiego 1918 roku, które swym życiem ofiarą odparło wroga i zamknęło mu wrota do Polski.

Dzisiaj zagrożona wolność nasza. Na progu bronić będziemy jej. Żołnierze czynni Armii Rzeczypospolitej bohaterko walczą, za cenę krwi swej przelanej dając Ojczyźnie możność organizacji państwowej, a obywatelom bezpieczeństwo i spokój w pracy. Lecz gdy bolszewicka Rosja wzmożenie swe sily militarne, w Polsce stała się sama szczupła armia dotychczas odpiera wszystkie ataki.

Przyjeżdżajcie zatem teraz kolejno Was, którzy jako ochotnicy, wspomócie przegrane Armję czynną i wspólnie z nią chcecie walczyć. Powatalscie dla obrony ziem polskich, dla obrony wolności i najświętszych ideałów Polski przed zalewem barbarzyństwa i nieubłaganej zemsty nad naszą Ojczyzną.

A zatem jak powstańcy 63 roku, którzy z nami stają w szeregach, nosić będziecie za szczytną kokardę powstańcza. Każdy ochotnik, formalnie zaciągnięty w szeregi Armii Ochotniczej, otrzyma czerwono-białą kokardę ze stemplem Generalnego, lub Okręgowego inspektora A. O. na odwrotnej stronie. Kokarda ta winna być nożona na furatce pod Orłem, oraz na bluzie — na klapie lewej. Górnej kieszeni — przy równoczesnym posiadaniu legitymacji zaciągowej.

Organizacje Czerwonego i Białego Krzyża podjęły się już dostarczania furatek i kokard. Hasło ochotnika — „w bój!”
Odzew — „na zwycięstwo!”
Tak się pozdrawiać będzie mył Bóg z wami!

Generalny inspektor A. O.
(—) J. HALLER, generał broni.

Za zgodność: Szef Sztabu
(—) Malinowski, ppul.
d. Szt. Gen.

Niefortunny wynik głosowania w Prusach Wschodnich i Zachodnich.

BERLIN. Pisma niemieckie podają dotychczasowe rezultaty głosowania, które przedstawiają się jak następuje: W Prusach Zachodnich (Królewskich) na 99316 głosujących, głosowało za Niemcami 91634 osób, za Polską 7682, czyli

92 proc. było głosów niemieckich. W Prusach Wsch. na 353655 osób, za Polską 7408 czyli 97,9 proc. było głosów niemieckich. Wiadomość ta musi być potwierdzona urzędowo przez komisję Ententy.

Zacięte dalsze walki na całym froncie.

(Zajęcie Mińska. Ciężkie straty przeciwnika).

Komunikat Sztabu Generalnego.

WARSZAWA. [P.A.T.).

Na południe od Świecian ożywiona działalność wywiadowcza. W rejonie Mołodeczna trwa zacięta walka, oddziały nasze odstępując krok za krokiem w ciągłej walce z zajądłymi atakującymi dywizjami nieprzyjacielskimi. Po ciężkiej nocnej walce nieprzyjaciół zajął Mińsk. Nasze wojska zgodnie z rozkazem wycofały się na zachód od tego miasta. Na południowo-wschód od Mińska, grupa naszych wojsk pod dowództwem pułkownika Kaliszka, w zaciętych walkach z atakującymi oddziałami przeciwnika zadała mu ciężkie straty. Osma dywizja strzelców sowieckich została w tych walkach prawie zupełnie rozbita, 66 pułk tej dywizji który przedarł się na tyły naszej grupy, został przez dwa nasze bataljony wraz z jednym szwadronem doszczętnie zniesiony. Na Polesiu oddziały 35 pułku zdecydowanym kontratakiem rozbiły w

rejonie Stagi Płycz atakujące kolumny bolszewickie, a następnie przy pomocy rezerw i pociągów pancernych zajęły budkę kolejową na wschód od Myszeńki, zmuszając całą grupę bolszewicką do panicznej ucieczki. Ataki nieprzyjacielskie prowadzone przy pomocy statków pancernych, wzdłuż Prypeci w rejonie Petrykowa i Gorodyszcz rozbiły się o opór naszych oddziałów. 25 pułk piechoty odparł zaciekle ataki bolszewickie na miejscowość Mała Zerbca, na zachód od Sarn, pułk ten następnie przeszedł do ataku i wziął znaczną zdobycz wojenną której jednak nie zdołał wynieść z powodu braku środków transportowych. W rejonie Równego nieprzyjaciół po poniesionej klęsce w dniu 10 b. m. zachowuje się biernie. Dalsze ataki nieprzyjacielskie na Dubno odparto. Na południu ożywiona działalność wywiadowcza.

TELEGRAMY.

Zapał wzrasta.

WARSZAWA. (telefon)
W dalszym ciągu do armii ochotniczej zgłasza się mnóstwo mężczyzn i kobiet. Wszystkie już prawie instytucje oddały się do dyspozycji władz wojskowych. Pols. Kraj. Kas. Poż. in corpore zgłosiła między innymi swój akces do szeregów. Na barki uszczuplonego personelu spadnie cała praca dotychczasowa. Zarządzono przedłużenie godzin pracy. Urlopy zawieszono. Był rodzicom wziętych na wojnę został zapewniony przez pełne pobory.

Zapewnienie bytu powołanym.

WARSZAWA 10 lipca.
(Z) Posłowie Moraczewski i Klemensiewicz zgłosili się do dyspozycji Naczelnika Państwa, jako oficerowie. Na konferencji, jaką odbył z nimi Naczelnik Państwa, omawiana była potrzeba wydania ustawy, zapewniającej byt rodzin powołanych, oraz gwarantującej powołanym i ochotnikom powrót

na posady, zajmowane przed rozpoczęciem służby.

O pobór 10-ciu roczników.

WARSZAWA, Związek ludowo-narodowy zgłosił do laski marszałkowskiej w Sejmie wniosek nagły o natychmiastowe ogłoszenie poboru wszystkich mężczyzn, urodzonych w latach 1885 do 1895.

Sądy doraźne na dozercerów.

KRAKÓW, 11 lipca.
Na polecenie min. spraw wojsk. L. 4523 tj. oddział VI. zarządzono po myśli § 434 i 437 p. K. W, na obszarze krakowskiego D. O. G. postępowanie doraźne dla zbrodni dezercji z § 183 (i następnych) W. U. K. oraz dla zbrodni nakłaniania i dania pomocy do naruszenia wojskowych obowiązków służbowych z § 314 (i następnych) W. U. K.

Dowództwo Okręgu Generalnego przestrzega wszystkich podległych wojskowych przed popełnieniem tego rodzaju czynów z zagrożeniem, że kto po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia stanie się winnym jednej z wymienionych zbrodni, będzie stawiany przed sąd doraźny i ulegnie karze śmierci przez rozstrzelanie.

50 milionów na cele armii.

WARSZAWA. Ofiarność publiczna na cele armii ochotniczej wzrasta z każdą godziną. W sobotę na ręce gen. Hallera zadeklarowano 50 milionów marek.

W razie zawarcia pokoju.

PARYŻ. „Echo de Paris” dowiaduje się ze Spaa, Lloyd George, godziłby się nawiązać stosunki handlowe być może i polityczne z Rosją, o ile by rząd Sowieców zawarł z Polską zawieszenie broni.

Ogólna mobilizacja w Rumunii zarządzona.

LONDYN. (Tel. wł. 9 lipca. — Donoszą tu, że rząd rumuński w związku z wydarzeniami na froncie polskim zarządził powszechną mobilizację.

Katastrofa kolejowa.

WARSZAWA. (telefon).
Między Rogowem a Pływą pociąg kurierski idący do Warszawy z Krakowa wykołował się skutkiem odjęcia szyn przez nieznaną sprawców. Maszynista i sześć osób zabitych, wiele rannych.

Separatyzm w Bawarii.

BERLIN (tel. wł.). Jak donoszą gazety berlińskie, silny ruch separatystyczny w Bawarii rozwija się nadal, kierowany przez żywy reakcyjny. Na czele separatystów stoi monarchista dr. Heine. Dąży on do połączenia Bawarii, Austrii, Badenii i Wirttembergii w jedno królestwo. Separatysty trzymają dotąd swe poczynanie w tajemnicy, nie ulega jednak wątpliwości, że plany tego rodzaju istnieją. „Freiheit” twierdzi, że ze strony Heine poczyniono już odpowiednią propozycję Francuzom i Anglikom, żądając poparcia. W tej sprawie podobno znaleziono dokumenty nie ulegające żadnej wątpliwości. W polityce bawarskiej widzimy dwa punkty, z jednej strony dążenie monarchistów do tworzenia reakcyjnego królestwa, z drugiej strony jednak także dążenie ludności bawarskiej do oddzielenia się od zbankrutowanego państwa niemieckiego.

Bolszewizm czy ignorancja?

W Jędrzejowie w budynku poklasztornym 3 i 4 lipca r. b. odbył się zjazd nauczycieli szkół powszechnych, a byłych wychowanków Jędrzejowskiego seminarjum nauczycielskiego.

Jaki był cel zjazdu i co na nim ostatecznie uchwalono — trudno określić. To tylko jest godne uwagi, że uczestnicy zjazdu, żądali obywatelskiej tolerancji dla obywateli mołdawskiego wyznania, uważając ich za swych braci polaków, a co dziwniejszą religię zupełnie usunęli ze swego programu, jako rzecz obojętną.

Zachowanie się nauczycieli podczas zjazdu było bardzo

gorzące, masońskie, bo nie tylko, że sami nie byli w niedzielę na Mszy św. ale nawet przeszkadzali w nabożeństwie kościelnemu hałasując, gwizdząc i śpiewając jakieś piosenki pod drzwiami kościelnymi — i to podczas Mszy św. rannej; a w czasie sumy urządzili posiedzenie, na którym radzili jak mają walczyć z duchowieństwem.

Jednym słowem, całe ich zachowanie się zdradzało brak wychowania i obrażało uczucia religijne ludu katolickiego; tam bardziej godne to jest napiętnowania, że działo się to na miejscu świętym, gdzie spoczywają szczątki Bl. Wincentego Kadłubka.

Czy tacy nauczyciele mogą się nazywać dobrymi obywatelami kraju i czy można im bezpiecznie powierzyć wychowanie i nauczanie młodych pokoleń?

Niech osądzi społeczeństwo!

A. M.

Wobec odezw R. O. P. i Naczelnika Państwa.

Odezwy Naczelnika i Rady Obrony Państwa powołują społeczeństwo do odporu najzjadliwemu bezwzględnie wroga grożącemu naszej Ojczyźnie.

Nieliczona ilość poszczególnych jednostek, wszystkie chyba instytucje społeczne i organizacje odpowiedzialne na odezwy powyższe wyrażeniem gotowości swej oddania się zupełnego do rozporządzenia Rady Obrony Państwa.

Niezbędne dla czynnej służby wojskowej kadry zdaje się są zupełnie zapewnione. A jednak nawet w tak stanowczy i zdecydowany sposób wyrażona wola ogółu i podporządkowanie się obywateli konieczności wypełnienia i powiększenia liczby bojowników na froncie, nie wyczerpują jeszcze i nie zabezpieczają zupełnie powodzenia akcji obronnej. Powodzenie to zależy nie tylko od poświęcenia się jednostek chwycących się do broni, lecz także od zupełnie świadomego i celowo skoordynowanego spełnienia obowiązku przez całe społeczeństwo mającego przede wszystkim na celu wzmocnienie na duchu i zapewnienie bojownikom niezbędnego, co jest dla nich niezbędne, łączność między frontem i pozostałym społeczeństwem powinna być możliwie stała i ogólna, dla wszystkich jasna i świadoma swych celów. Taka pomoc powinna być zainicjowana i uregulowana przedewszystkiem przez wszystkie funkcjonujące ugrupowania społeczne. Organiczne skoordynowanie się okazujące pomocy jest już bezpośrednim zadaniem R. O. P. i odnoszących władz wojskowych. Czynnikami ofiarności ogółu są środki pieniężne techniczne i prace. Ofiarowanie tych środków powinno mieć charakter obowiązkowy podający się łatwo wszelkim obliczeniom powinno mieć cechy świadomości i być możliwe równomiernie rozłożone pomiędzy poszczególne jednostki połączone w organizacje.

Ogół pracowników Towarzystwa Akcyjnego Sosnowickich Fabryk Rur i Żelaza w Sosnowcu uważając że jest jednym z takich nielicznych w kraju ugrupowań obowiązanych do ofiarowania także środków pieniężnych i pracy na potrzeby kraju postanowił na Ogólnym Zebraniu w dniu 10 lipca 1920 ustalić swą ofiarność i nadać jej charakter celowości i obowiązkowości nie wyłączając zresztą dalszych przejawów ofiarności ze strony poszczególnych jednostek. W tym celu ogólnie zebranie uchwalilo:

- 1) Oddać się do rozporządzenia Rady Obrony Państwa;
- 2) Pracownicy, którzy bezpo-

KTO NIE KUPIŁ

Pożyczki Odrodzenia Polski,

TEN NIE PRAGNIE
TEGO ODRODZENIA.

średnio do kadrów wojskowych zaliczeni nie zostaną, ofiarują do rozporządzenia R. O. P. swą pracę — 2 godziny dziennie, czy to w obrębie zakładów Towarzystwa, czy też na zewnątrz dla spełnienia wszelkich czynności przy zamianach osób, które będą powołane do wojska, a wogóle podejmują się wszelkiej pracy, jaka będzie wskazana przez odnosne władze wojskowe;

3) ofiarować środki pieniężne w formie obowiązującego wszystkich pracowników opodatkowania się w stosunku do otrzymywanego wynagrodzenia od 5—15 proc.

5 proc. od wynagrodzenia do wysokości mk. 1.500 mies. dla pojedynczych pracowników bez rodziny.

5 proc. od — wynagrodzenia dla do wysok. mk. 2.000 mies. dla pracowników obciążonych rodziną z 1—2 osób.

5 proc. od wynagrodzenia do wysok. mk. 2.500 mies. dla pracowników obciążonych rodziną z 3—4 osób.

5 proc. od wynagrodzenia do wysokości mk. 3.000 mies. dla pracowników mających więcej niż 4 osoby.

Trzy następne tysiące wynagrodzenia opodatkowała się w stosunku 10 proc., każdy zaś następny tysiąc w stosunku 15 proc. W ten sposób, naprzemiennie pracownicy pobierający mk. 8.000 miesięcznie i mający rodzinę z 3 osób opłacać będzie miesięcznie:

5 proc. od pierwszych 2.500 mk. — mk. 125 10 proc. od następnych 3.000 mk. — mk. 300 15 proc. od następnych 2.500 mk. — mk. 325 — razem mk. 750.

O ile sądzić można z nadchodzących telegramów i wiadomości składane znofiarowania R. O. P. przez organizacje społeczne nie są na ogół biorące popierane dotychczas tego rodzaju obowiązkowym opodatkowaniem się. Tymczasem, przypuszczalnie, taką główną drogą można zebrać ten olbrzymi fundusz, jaki niezbędnym jest R. O. P. i zapewnić mu w miarę wyczerpywania się stałe uzupełnianie.

Tę drogą również osiągnąć można możliwie równomierne i sprawiedliwe podział ciężaru podatkowego pomiędzy poszczególne płatników wobec zastosowania zasady obowiązkowości i postępowości opodatkowania w stosunku do wysokości dochodu.

Powołując się na przytoczone motywy, uzasadniając uchwałę z dnia 10 lipca 1920 r. Ogół pracowników Towarzystwa Akcyjnego Sosnowickich Fabryk Rur i Żelaza w Sosnowcu prosi Szanowną Redakcję o możliwie szerokie opublikowanie takowej, by wszystkie organizacje w kraju po należytem rozważeniu sprawy i ocenianiu zastosowanego przez nas sposobu opodatkowania się mogły w podobny sposób skoordynować swą ofiarność, dotychczas prawie powściągliwie wyrażoną w ogólnikowej formie, nie przystosowanej do należytych okoliczności i celowych norm.

Deklaracja

pracowników Urzędu Walki z Lichwą i spekul. w Będzinie.

Pracownicy i pracownice Oddziału Będzińskiego i jego Ekspozytur powiatu Będzińskiego i Olkuskiego Urzędu

Walki z Lichwą i Spekulacją zebrani w dniu 11 lipca 1920 r. w celu zajęcia stanowiska wobec przeżywanego obecnie chwila, jednomyślnie uchwalili:

1) Wobec stwierdzonej przez Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza potrzeby zesilenia szeregów armii przez wszystkich obywateli, zdolnych do noszenia broni — zgłaszają niniejszem swe wstąpienie do wojska; wszystkie pracownice — swe wstąpienie do szeregu pracujących dla potrzeb walczącej armii w służbie czerwonego Krzyża lub innej służbie poza frontem.

2) Jednocześnie w rozumieniu konieczności prawidłowego dalszego ciągu funkcjonowania państwowych władz cywilnych, pracownicy i pracownice wyrażają z pośród siebie Komisję Kwalifikacyjną do do pozostawienia na stanowiskach tych pracowników powołanych z mocy ustawy, bądź też zgłaszając się dobrowolnie, którzy zdaniem jej dla dalszego funkcjonowania Oddziału są bezwarunkowo potrzebni, oraz zastąpieni przez innych być nie mogą.

3) Zebrani pracownicy i pracownice Oddziału w razie postawienia ich przez Komisję Kwalifikacyjną dla wyższych wymienionych motywów w służbie, zobowiązują się niniejszem do wyłączenia wszystkich sił w celu wyrównania braków, spowodowanych przez ustąpienia ich kolegów i koleżanek.

4) Pracownicy i pracownice Oddziału Będzińskiego proszą Pana Stefana Urzędu o wyjednanie u p. Ministra odnoszących zarządzeń, aby pod względem zabezpieczenia egzystencji rodziny, pracownicy statowi, jak i niestatowi, wstępujący do służby wojskowej dobrowolnie, byli traktowani na równi z pracownikami powołanymi na mocy odpowiednich ustaw; stosownie do postanowienia art. 7, 8 i 9 ustawy z 11 lipca 1919 r., normującej stosunki służbowe funkcjonariuszy państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

5) Wszyscy pracownicy i pracownice, niezależnie od uchwali przyjętych na dzisiejszym posiedzeniu podporządkowują się decyzji jakie zapadną u władz Centralnych.

Stosownie do punktu 2 ogólnie zebranie pracowników i pracownice Oddziału wybrało z pośród siebie Komisję Kwalifikacyjną złożoną z następujących trzech osób:

1) Naczelnik Oddziału p. Brzozowski.

2) Starszy Referent p. Starowski.

3) Kierownik Ekspozytury Sosnowickiej p. Kowal.

4) Na zastępcę referent Wydziału Adm. Karn. p. Mikolajewski.

Zebrani pracownicy i pracownice upowładniają Naczelnika Oddziału do doręczenia niniejszej uchwały p. Szefowi oraz czuwania nad jej wykonaniem.

Będzin, dn. 11 lipca 1920 r.
38 podpisów.

Komunikat.

Dowództwo Harcerskiego Hufca Zagłębia Dąbrowskiego podaje niniejszem do wiadomości, że Związek Harcerstwa Polskiego w myśl rozkazu Naczelnego Harcerza generała Hallera

został jako całość organizacyjna oddany do dyspozycji władz wojskowych.

Zależnie od wieku i siły obejmą harcerze różne postępowania, na które ich wola obowiązek służby Matce Ojczyźnie. Jednostki organizacyjne jak drużyny, oddziały, obozy itp. mają czekać specjalnych rozkazów. Na własną rękę pod groźbą odpowiedzialności organizacyjnej nie przedsięwziąć nie wolno i urlopowanych wezwać telegraficznie.

Ks. J. Sobczyński
Dowódca Hufca

St. Sieradzki

Sekretarz Dowództwa.

Sosnowiec 12.VII 1920 r.

1070

Kronika.

— Obwieszczenie. Magistrat m. Sosnowca (wzywa niniejszym ochotników, mających ochotę wstąpić do wojska do stawienia się od dn. 13 b. m. do Komisji Przeglądowej w baonie zapas. 11 p. p. (pałac Dietla) w godzinach od 10-ej rano do 2 po połud.

Ochotnicy zapisani dotychczas na listę w Magistracie obowiązani są bezwzględnie stawiać się w powyżej wskazanym miejscu.

Ochotnicy od lat 15 do 17 obowiązani są mieć zezwolenia od rodziców lub ich opiekunów na wstąpienie do wojska, ochotnicy od 19 do 42 lat o ile służyli w wojsku i mają rangę podoficerów wykazać się odpowiednimi dokumentami służbowymi.

Posądzam, żeby ochotnicy o ile możliwości zgłaszali się w umundurowaniu i z bronią.

— O placę dla ochotników Na zebraniu Rady Zarządu w Dąbrowie w dniu 30 ub. m. postanowiono wstępującym do wojska pracownikom i robotnikom regulować do dnia 31 grudnia 1920 r. w sposób następujący: A. Pracownicy statowi.

1) Jeżeli pracownik nie korzystał z przysługującego mu urlopu, wówczas za czas tego urlopu otrzyma należność.

2) Pracownik kawaler, nieutrzymujący rodziny, otrzyma jednorazowy 3 miesięczny zasiłek składający się z całkowitych ostatnio otrzymanych poborów.

3) Pracownik z rodziną otrzyma miesięczną ostatnio pobieraną placę a następnie pozostałą po nim rodzinie należy do czasu powrotu pracownika z wojaka wypłacić półmiesięczną ostatnio pobieraną placę oraz utrzymać dotychczasowe dodatki w naturze.

4) Jeżeli żona powołanego do wojska pracuje zarobkowo i ma dzieci, wówczas powołany do wojska jej mąż posiada prawa kawalera (p.2); jeżeli żona powołanego do wojska pracuje zarobkowo i ma dzieci, wówczas powołany do wojska jej mąż posiada prawa pracownika z rodziną (p.3)

5) Jeżeli żona powołanego do wojska zarabia mniej, niż połowę ostatnio pobieranej przez męża placę, wówczas należy jej dopłacić do wysokości połowy ostatniego zarobku męża.

6) Dozorców statych należy traktować narówni z pracownikami statowymi.

7) Jeżeli pracownik wstępujący do wojska życzy sobie

zlikwidować wszelkie stosunki z zakładem w którym pracował, należy wypłacić mu tylko 3 miesięczną ostatnio pobieraną placę

B. Robotnicy.

1) Każdemu robotnikowi wstępującemu do wojska należy wypłacić jednorazowy zasiłek w wysokości 150 marek.

2) Jeżeli robotnik wstępując do wojska nie korzystał z przysługującego mu urlopu, wówczas za czas tego urlopu należy wypłacić mu należność.

3) Rodzinie pozostałej po powołanym do wojska robotniku na leży wydać żywność z normami i po cenach otrzymywanych przez rodziny poborowych.

— Wiece w sprawie Poż. Odrodz. Wczoraj o godz. 5 po poł. odbył się na placu kolejowym W.W. wiec przy udziale wielotysięcznego tłumu w sprawie poż. Odrodz. urządzony przez kom. propag. poż. Odrodzenia. W gorących pełnych miłości Ojczyzny słowach przemawiali do zebranych pp. prok. Knothe pos. Pietrzyk r. Wapniarski p. St. Płodowski dr. Srenborn i wielu innych.

Polikraj kas-poż. zorganizowała biuro natychmiastowego podpijowania pożyczki. Zaplanowano się na sto tysięcy marek.

— Wiece w Grodźcu i Wojkowicach komorowych w sprawie poż. odr. odbył się w niedzielę, przemawiali pp. Srenborn Mistrski, miejscowy wikary, Dorazile w obu miejscowościach zaplanowano się na 100,000 marek z górą.

— Dzielną młodzież szkolną W dniu 10 bm odbył się wiec wszystkich szkół męskich w Zagłębiu w gmachu im. Staszycy na którym zapadła uchwała aby uczniowie klas 7 i 8 wstąpili do wojska w terminie od 12 do 18 bm Wiec uchwalili zwrócić się do poszczególnych szkół, aby klasy 7 8 at do chwili zwolnienia z wojska, były zamknięte, a uczniowie, którzy nie wstąpią do wojska, stracili prawo uczęszczania do wszystkich szkół w Rzeczypospolitej Polskiej.

— Zebranie w obronie Ojczyzny Zebrani w dniu 10 b.m. wszyscy przednicy i dozorczy kopalni Wiktora w Miłowicach, na skutek wezwania Rady Obrony Państwa, jednogłośnie postanowili:

1) Oddać się wszyscy do dyspozycji władz wojskowych.

2) Zbierać wartościowych kruszców, broni i amunicji

WEZWANIE.

Były prezes Rady Rzemieślniczej w Sosnowcu obecnie członek Rady Głównej Centr. Tow. Rzemieśl. Fr. Kiepuła apeluje do kolegów rzemieślników za pośrednictwem naszego pisma, aby wzięli czynny udział w obronie Ojczyzny. Sam zapisał się już do Armii Ochotniczej. Przypomina o przyrzeczeniu danym w dzień Obchodu Bohatera Kilińskiego i liczy że spełni swój święty obowiązek.

Dr. HEJMAN

wyjechał.

1066

We wtorek dn. 13 b. m. o godz. 7. w.
w sali Robotników Chrześcijańskich

Wielki Wiec

w sprawie służby narodowej Kobiet na który wzywa
wszystkie kobiety Koło Polek. Wstęp wolny.

